

ИЗБОРНИ
К.и.
25.04.2026г.

КАЗУС № 4

Подсъдимият З. към инкриминираната дата имал навършени 44 години. Същият бил многократно осъждан за разнородни престъпления, включително и на "лишаване от свобода", търпяно от него ефективно, С Определение № 41/07.02.2023 г. на Окръжен съд - К. е условно предсрочно освободен от Затвора, с изпитателен срок от 10 месеца и 15 дни към 07.02.2023 г., от изтърпяване на останалата част от наложеното му наказание "лишаване от свобода" в размер на 19 години. След освобождаването му на 15.02.2023 г. от затвора, заживял на семейни начала с Е. Т., майка на другия подсъдим. Бил безработен.

Подсъдимият С. К. към април 2023 г. имал навършени 17 години. Роден бил в многодетно семейство и живеел на семейни начала с приятелката си, от която имал дете. Бил безработен и неосъждан.

Вечерта на 19.04.2023 г. двамата подсъдими се намирали на адрес: ул. "П" № 61 в гр. Благоевград, когато З. предложил на К. да отидат да крадат по центъра на Благоевград, защото имали нужда от пари. К. се съгласил и към 23:30 часа двамата отишли в центъра на града, търсейки да откраднат нещо. Към 03:00 ч. се озовали пред жилищна кооперация, находяща се на ул. "З" № 4. Подсъдимите се огледали за преминаващи хора и камери за наблюдение и влезли във входа на кооперацията, тъй като входната врата била оставена отключена.

Вървейки в коридора на кооперацията, забелязали от дясната страна на коридора дървена врата с прозорче, през което се виждало, че стаята е осветена и че в нея няма никой. В тази стая, на партерния етаж, сам живеел пострадалият Н. К.

Малко преди това, пострадалият К., около 03:00 часа на 20.04.2023 г., се събудил и отишъл до тоалетната, намираща се извън неговата стая/в коридора на кооперацията, в непосредствена близост до стаята/. Оставил вратата на партерната стая отключена.

В това време двамата подсъдими, възползвайки се от обстоятелството, че в осветената стая нямало никой, отворили вратата, влезли вътре и започнали да търсят ценни вещи, които да откраднат. К. намерил мъжко портмоне, в което имало парична сума в общ размер от 530 лв. и дебитна карта, издадена на името на пострадалия К.. Портмонето, заедно с парите в него, К. предал на З.. След това непълнолетният подсъдим намерил и взел мобилен телефон, който бил в предпазен калъф, както и 1 бр. плазмен телевизор, ведно с дистанционното управление за него. Докато бил в тоалетната пострадалият К. чул, че се отваря врата, но предположил, че може да е някой от съседите му. След няколко минути, към 03:15 ч. излязъл от тоалетната и отворил вратата на собствената си стая, видял вътре непознато за него момче, което държало в ръцете си неговия телевизор. Подсъдимият К. също веднага реагирал на появата на пострадалия К. и за да може да излезе от стаята, носейки телевизора, го изблъскал в коридора, след което изпуснал телевизора, който от удара в земята се счупил и нанесъл с ръце няколко удара в областта на главата на пострадалия, за да излезе от стаята и да избяга.

25.04.2026

Непосредствено след него пострадалият К. видял срещу себе си и друг непознат мъж (поде, З.). Опитал се да му препречи пътя, но З. му нанесъл силен удар с ръка в областта на лявото око и още няколко удара в областта на лицето, след което и той избягал след К. След като се освестил от нанесените му удари, К. потърсил в стаята телефона си, за да сигнализира за случилото се в полицията, но не го намерил. След това събудил наемодателите си, живущи в същата кооперация, от чийто телефон сигнализирали на тел. 112 за извършеното престъпление.

След като излезли от посочената кооперация, двамата подсъдими тръгнали да бягат към центъра на града, в посока към река "Бистрица". Докато бягали С. К. изхвърлил намиращото се в него дистанционно управление за телевизора, който се опитал да отнеме, но не успял, тъй като същият паднал от ръцете му в коридора на кооперацията, опитвайки се да избяга с него. Стигнали до мост над реката, където З. изхвърлил в реката портмонето, намиращо се у него, като преди това извадил и прибрал намиращата се в него парична сума. След това подсъдимите се прибрали в дома си. Двамата влезли в стаята на С. К. и си разделили поравно отнетата парична сума. Отнетият мобилен апарат бил взет да се ползва от К., който нямал собствен телефон.

Пострадалият разказал на пристигналите полицейски служители за случилото се. Била му оказана медицинска помощ с оглед получените телесни повреди в областта на лицето и главата му. Бил извършен оглед на място, съставен бил протокол за оглед на местопроизшествие без да се изземат вещи.

По-късно същия ден, в светлата част на денонощието, при допълнителен оглед /на местност/ било намерено вещественно доказателство- 1 брой дистанционно управление.

Било установено наличието на охранителни видеокамери, монтирани на съседни жилищни кооперации. Записите били предадени за нуждите на разследването от техните администратори, което било отразено в съставени протоколи за доброволно предаване. От видеозаписите били идентифицирани заснетите две лица като криминално проявения К. З. и С. К., които живеели в гр. Благоевград.

На 21.04.2023 г., около 07:30 ч. сутринта, полицейски служители установили и задържали К. З. и С. К. Двамата били отведени в полицейското управление, като докато пътували към управлението, в полицейския автомобил, пред полицейските служители двамата подсъдими признали за извършеното от тях престъпление, излагайки подробности за случилото се.

В хода на разследването било извършено разпознаване на двамата извършители на престъплението от страна на пострадалия, който категорично ги е посочил като лицата, които заварил в стаята си и които му нанесли удари по главата, за да запазят владението върху отнетите вещи и за да избягат.

С протокол за доброволно предаване от 21.04.2023 г. подсъдимият К, предал доброволно намиращите се в негово владение вещи, които отнели от пострадалия К., а именно: 1 бр. мобилен телефон; парична сума в размер на 135 лв. /сто тридесет и пет лева/.

По отношение на предадените вещи бил извършен оглед.

25.04.2026г.

Била назначена и изпълнена комплексна видео-техническа и лицево-идентификационна експертиза, като вещото лице е достигнало до извод, че е възможно, въз основа на общите признаци, характеризиращи заснетото от камерите лице и от предоставения сравнителен материал - 1 бр. цветно копие на актуална снимка към 20.02.2023 г, на К. А, З., да се заключи, че се касае за едно и също лице, а именно - К. А. З. Същият извод е направен и за другия подсъдим.

Заключенията на назначените експертизи са, че телевизорът е със счупен екран, като настъпилите повреди са неотстраними, а пазарната му цена към датата на деянието е в размер на 264 лв., че пазарната стойност на 1 /един/ брой мобилен телефон, марка и модел "Xiaomi Redmi", черен на цвят, с двойна камера, възлиза на 180.00 /сто и осемдесет/ лева, на поставения на него калъф в синьо-черен цвят - 10.00 /десет/ лева, а на 1 /един/ брой мъжки портфейл от плат стойността е 1.50 лв., като е приспаднал съответния процент на овехтяване.

До края на наказателното производство, причинените имуществени вреди не са били възстановени или обезпечени.

Изхождайки от факта на непълнолетие на С. К. към момента на вмененото му престъпление, разследващият орган е назначил и комплексна съдебно - психиатрична и психологична експертиза, за да се изследва неговата вменяемост и годност да участва пълноценно в наказателното производство. Експертите били категорични, че С. К. е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си. Отделно от това освидетелстваният няма психически недостатък, който да му пречи да дава достоверни показания.

От заключението по съдебно-медицинската експертиза по отношение нараняванията на пострадалия К. се установява, че са му причинени мекотъканни травматични увреждания, които своята съвкупност са осъществили критериите на квалифициращия медикобиологичен признак временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Относно механизма за причиняването им, вещото лице е категорично, че се дължат на действието на твърд тъп предмет, каквито характеристики има и част от човешки крайник /ръка, юмрук/, по механизма на удар от такъв предмет, с умерена по интензитет травмираща сила. По своя вид, локализация и морфологична характеристика, травматичните увреждания е възможно да са причинени и отговарят да са получени по начин и по време, за които се съобщава в материалите по досъдебното производство, а именно - в резултат от нанесен удар с ръка в лицевата област на пострадалото лице при инцидент, станал на 20.04.2023 г.

В хода на проведено предварително изслушване подсъдимите К, З. и С. К. направили изявление и признали изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се съгласили да не се събират доказателства за тези факти.

Въпроси:

1. Определете правната квалификация на извършената престъпна деятелност. Обосновете се.

2. Коя прокуратура е компетентната да осъществи ръководството и надзора на досъдебното производство? Мотивирайте се.

3. Можело ли е делото да се реши в досъдебното производство по реда на глава 29 от НПК?

4. Трябва ли наказанието на К.З. по присъдата за настоящия случай да се присъедини към неизтърпяната част от наказанието по предходната присъда? Ако да - присъединяването трябва да е изцяло или може да е отчасти? Обосновете отговорите си.

5. Непълнолетният С.К. може ли да бъде осъден на лишаване от свобода, чието ефективно изтърпяване да бъде отложено за определен изпитателен срок? Може ли да бъде осъден на „пробация“? Обосновете отговора си.

6. Въпреки изразеното от подсъдимите при предварителното изслушване признание изцяло на фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и съгласие да не се събират доказателства за тези факти, можел ли е първоинстанционният съд да не проведе съкратено съдебно следствие? Какви обстоятелства е следвало да съобрази преди да постанови провеждането на съкратено съдебно следствие?

ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ НА КАЗУСА

1. Определете правната квалификация на извършената престъпна дейтелност. Обосновете се.

Отговор:

- Деянието на К.З. изпълва от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 199, ал.1, т.4, вр. чл. 198, ал.3, вр. ал.1, вр. чл. 29, ал.1, б. "а" НК, във вр. чл. 20, ал.2, вр. ал.1 НК.
- Деянието на С.К. изпълва от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 198, ал.3, вр. ал.1, вр. чл. 63, ал.1, т.3 НК, вр. чл. 20, ал.2, вр. ал.1 НК.

Престъплението грабеж е сложно съставно престъпление, което включва две отделни деяния (принуда и кражба), всяко от които само по себе си представлява престъпление.

Грабежът е умишлено престъпление. Деецът трябва да съзнава не само обективните елементи на престъплението (принудата и отнемането), но и връзката между тях – това че принудата улеснява последващото отнемане на вещта.

Конкретните деяния на двамата подсъдими осъществяват т. нар. „нетипичен грабеж“ по смисъла на чл. 198, ал. 3 НК, съгласно която: „Грабеж е и всяка кражба, при която завареният на мястото на престъплението употреби сила или заплашване, за да запази владението върху откраднатата вещ. "

Текстът визиращ хипотеза, при която един вид престъпление – кражба, прераства в друг вид престъпно посегателство – грабеж.

От обективна страна са налице различия с грабежа по чл. 198, ал.1 НК.

При извършване на деяние по чл.198, ал.1 НК принудата предхожда или се извършва едновременно с отнемането на чуждите движими вещи.

За да е налице грабеж по ал.3, е необходимо деецът вече да е извършил кражба на чужда движима вещ, която да е довършена. За съставомерността на деянието по чл. 198, ал.3 НК е необходимо предметът на посегателството да е преминал от фактическата власт на трето лице във фактическата власт на дееца. В този случай деецът вече цели да запази владението върху вече откраднатата вещ и затова употребява сила или заплашване.

Втората особеност на грабежа по ал.3 е, че деецът е заварен на местопрестъплението, макар и отнемането на вещта вече да е довършено. След като вещта е отнета, деецът упражнява сила или заплашване, за да запази владението върху нея. Законът не изисква друго, освен осъществяване на принудата. По-конкретно в състава няма изискване, субектът да е успял да запази фактическата власт върху откраднатата вещ. В конкретния казус, въпреки, че не е успял да избяга с отнетия телевизор, (тъй като го е изпуснал в коридора) и по отношение на тази вещ има довършеност на деянието.

Използването на сила или заплашване е достатъчно, за да бъде довършено престъплението. Поради това, според преобладаващото становище не може да има опит към грабеж по чл. 198, ал.3 НК.

В този смисъл, от обективна страна, поведението на К.З. и С.К. включва освен отнемане на пари и вещи, и установяване на своя фактическа власт върху тях, но и блъскане и нанасяне на удари с юмруци в областта на лицето и главата на пострадалия К., които действия представляват използване на сила, за да запазят владението върху отнетото.

От субективна страна престъплението е извършено при пряк умисъл. Подсъдимите са съзнавали общественоопасния характер на това, което вършат и общественоопасните последици на едно такова поведение, и са целели тяхното настъпване. Освен това е налице и общност на умисъла като всеки от подсъдимите е съзнавал, че и другия действа за осъществяването на намисленото и за постигането на престъпния резултат.

Подсъдимите са осъществили отнемане на вещите, установили са фактическа власт върху тях, а впоследствие са употребили сила спрямо пострадалия, за да запазят владението върху отнетото и да осуетят противопоставянето му.

По отношение на непълнолетния С.К. вменяемостта е доказана с експертиза.

По-тежко наказуеми състави на грабеж са посочени в чл. 199 НК.

Квалифициран случай на грабеж е когато представлява опасен рецидив.(чл. 199, ал.1, т.4 НК).

По отношение на К.З. са налице предпоставките на чл. 29, ал. 1, б. "а" НК, обуславящи квалификацията „опасен рецидив" в първата от двете й форми. Същият е бил осъждан на наказание „лишаване от свобода“, което е изтърпявал ефективно, като впоследствие е бил условно предсрочно освободен, но е извършил в рамките на изпитателния срок, ново умишлено

престъпление – настоящото деяние, за което се предвижда наказание лишаване от свобода, като е налице и изискуемият се от чл. 30 НК срок до пет години от изтърпяване на наказанието до извършване на престъплението.

В конкретния казус не би могло да се направи извод за наличие на обстоятелствата по чл. 29, ал. 1, б. "б" НК, защото данните са, че бил „многократно осъждан за разнородни престъпления, включително и на „лишаване от свобода“, търпяно от него ефективно.“ Не са включени данни дали всички наказания по тези преходни осъждания са били лишаване от свобода, дали са били за умишлени или за непредпазливи деяния, дали са били от общ или частен характер. Въпреки многократните осъждания за разнородни престъпления, категорични данни има само за едно предишно осъждане, по което е наложено наказание "лишаване от свобода", търпяно от него ефективно.

Към момента на деянието, посочен в казуса, в НК липсва правна норма предвиждаща наказание за непредпазливо деяние, което наказание да може да бъде в размер на 19 години лишаване от свобода. Това обстоятелство и данните по казуса са достатъчни, за да се достигне до извод, че едно от предходните осъждания е било за тежко умишлено престъпление, като наложеното за него наказание е било лишаване от свобода за повече от една година и изпълнението му не е било отложено по чл. 66.

Това обуславя и квалификацията по чл. 199, ал. 1, т. 4 НК.

В случая липсват други квалифициращи обстоятелства по чл. 199 НК.

Не е налице и предварителен сговор за вършене на множество грабежи, защото между двамата извършители е имало уговорка да се извърши само конкретно престъпление – „да откраднат нещо“. В този случай е налице само обикновено съучастие, под формата на съизвършителство.

2. Коя прокуратура е компетентната да осъществи ръководството и надзора на досъдебното производство? Мотивирайте се.

Отговор:

С оглед разпоредбата на чл.35, ал.2 НПК, деянието по чл. 199 НК (извършено от К.З.) е подсъдно на окръжен съд, а съгласно чл.35, ал.1

НПК, престъплението по чл.198 НК (извършено от непълнолетния С.К) е подсъдно на районен съд.

По-тежкото престъпление (това по чл.199 НК) е родово подсъдно на окръжен съд.

В този случай приложение ще намери разпоредбата на чл. 40 НПК, която урежда подсъдността при съучастие и гласи: Когато няколко лица са обвинени, че са извършили в съучастие едно или няколко престъпления и един от съучастниците подлежи на съдене от по-горен съд, делото е подсъдно на по-горния съд. При това положение и двете обвинения ще се разгледат от окръжен съд.

Местната подсъдност се определя от правилото на чл.36, ал.1 НПК, според което делото е подсъдно на съда, в чиито район е извършено престъплението. Деянията са извършени в гр. Благоевград и съответния компетентен съд е Окръжен съд - Благоевград.

Компетентността на прокуратурата в наказателния процес не се определя изолирано, а следва подсъдността на делото, тъй като съгласно Конституцията на Република България структурата на прокуратурата съответства на структурата на съдилищата, разглеждащи наказателни дела.

Подсъдността на наказателното дело определя както компетентния съд, така и компетентната прокуратура.

С оглед горното, в настоящия казус компетентна да осъществи ръководство и надзор над досъдебното производство е Окръжна прокуратура - Благоевград.

3. Можело ли е делото да се реши в досъдебното производство по реда на глава 29 от НПК?

Отговор:

Тъй като деянията по настоящия казус не попадат в обхвата на забраните, въведени с разпоредбата на чл. 381, ал.2 НПК, след приключване на разследването по предложение на прокурора или на защитника, по принцип би могло да бъде изготвено споразумение между тях за решаване на делото в досъдебното производство.

В конкретния случай не е могло делото да се реши в досъдебното производство по реда на глава 29 НПК, тъй като причинените от престъплението имуществени вреди не са били възстановени или обезпечени - чл. 381, ал.3 от НПК.

4. Трябва ли наказанието на К.З. по присъдата за настоящия случай да се присъедини към неизтърпяната част от наказанието по предходната присъда? Ако да – присъединяването трябва да е изцяло или може да е отчасти? Обосновете отговорите си.

Отговор:

Подсъдимият К.З. бил осъден за умишлено престъпление на наказание „лишаване от свобода“, търпяно от него ефективно. В следствие той бил условно предсрочно освободен (УПО) и извършил в рамките на изпитателния срок ново умишлено престъпление, за което се предвижда наказание лишаване от свобода.

В конкретния случай не следва за наказанието на К.З. по присъдата за настоящия случай да се прилага чл. 27 НК(присъединяване на наказания), а намира приложение чл. 70, ал.7 НК.

Наказанието на К.З. по присъдата за настоящия случай не следва да се присъедини към неизтърпяната част от наказанието по предходната присъда.

Неизтърпяната част от наказанието на К.З., в размер на 10 месеца и 15 дни, по предходната присъда, на основание чл. 70, ал.7 и ал.8 НК следва да се изтърпи отделно и изцяло.

5. Непълнолетният С.К. може ли да бъде осъден на лишаване от свобода, чието ефективно изтърпяване да бъде отложено за определен изпитателен срок? Може ли да бъде осъден на „пробация“? Обосновете отговора си.

Отговор:

С.К. може да бъде осъден на лишаване от свобода, чието ефективно изтърпяване да бъде отложено за определен изпитателен срок.

Това е така, защото С.К. е непълнолетно лице, поради което наказанието му следва да бъде определено при съобразяване с особените правила за непълнолетните. Предвиденото наказание за деянието на С.К. е лишаване от свобода от три до десет години, но тъй като е непълнолетен, то следва да се редуцира, като лишаването от свобода за повече от пет години се заменя с лишаване от свобода до три години(чл. 63, ал.1, т.3 НК).

При това положение съдът е длъжен да определи наказанието лишаване от свобода в тези граници.

Тъй като С.К. не е осъждан, ако съдът намери, че за постигане целите на наказанието и преди всичко за неговото поправяне не е наложително да изтърпи наказанието, може да отложи изпълнението на наложеното наказание.(чл.66, ал.1 НК).

Предвид обстоятелството, че С.К. е непълнолетен, към момента на деянието, ако бъде осъден условно, изпитателният срок е в размер от 1 до 3 години (чл. 69, ал.1 НК).

Само при наличие на предпоставките по чл. 55 НК, С.К. може да бъде осъден на „пробация“.

Ако съдът прецени, че в конкретния казус са налице изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства, и че и най-лекото предвидено в закона наказание се оказва несъразмерно тежко, лишаването от свобода, когато не е предвиден най-нисък предел(както в случая след извършената редуция) може да премине към друго по вид наказание като „пробация“ или „обществено порицание“ (чл. 55, ал. 1, т. 2 б. "б" НК).

6. Въпреки изразеното от подсъдимите при предварителното изслушване признание изцяло на фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и съгласие да не се събират доказателства за тези факти, можел ли е първоинстанционният съд да не проведе съкратено съдебно следствие? Какви обстоятелства е следвало да съобрази преди да постанови провеждането на съкратено съдебно следствие?

Отговор:

Съкратеното съдебно следствие е диференцирана процедура. Насочена е към ускоряване на наказателното производство. НПК урежда две форми на съкратено съдебно следствие пред първа инстанция, съдържащи се в разпоредбите на чл. 371 НПК – по т.1 и по т.2.

Предварителното изслушване на страните е част от тази диференцирана процедура, което не е предвидено по наказателни дела по общата наказателна процедура.

Искането на подсъдимия за предварително изслушване е израз на неговите процесуални права - да дава обяснения, да прави самопризнания, да прави искания, бележки, възражения и т.н.

В разглеждания случай подсъдимите са повече от един, поради което съкратено съдебно следствие се допуска само ако условията по глава 27 НПК са налице за всички подсъдими, поради което то не се допуска за

отделен подсъдим, когато друг подсъдим по делото не е съгласен същата процедура да се приложи и спрямо него.

Преди да постанови провеждането на съкратено съдебно следствие, съдът следва да съобрази дали за престъпленията за които са обвинени двамата подсъдими се допуска ССС (чл. 369а НПК), както и дали самопризнанието, направено по реда на чл. 371, т. 2 НПК се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства.

Съгласно ТР № 1/06.04.2009 г. по ТД № 1/ 2008 г., ОСНК на ВКС „Разпоредбата на чл. 372, ал. 4 не изисква всички надлежно събрани и проверени в хода на досъдебното производство доказателства да подкрепят самопризнанието. Необходимо е приобщените доказателства да са достатъчни за установяване по несъмнен начин на фактите, очертани в обстоятелствената част на обвинителния акт и признати от подсъдимото лице.“

Освен това, съдът следва да е установил и че самопризнанието е доброволно и отразява действителното отношение на подсъдимия към обвинението.

При разглеждане на делото по реда на ССС, когато подсъдимите изцяло са признали фактите, съдът определя наказанието при условията на чл. 58а от НК.

В конкретния случай, първоинстанционният съд е можел да не проведе съкратено съдебно следствие, ако е установил, че самопризнанието, направено по реда на чл. 371, т. 2 НПК, не се подкрепя от събраните доказателства в досъдебното производство (арг. от чл. 372, ал.4 НПК), както и ако е установил, че не са налице условията по глава 27 НПК за всички подсъдими.

Казусът е изготвен чрез използването на данни от конкретно наказателно производство, във връзка с което са постановени и влезли в сила следните съдебни актове:

Присъда № 9 от 19.02.2024 г. на ОС - Благоевград по н.о.х.д. № 1445/2023 г.

Решение № 271 от 31.07.2024 г. на САС по в.н.о.х.д. № 681/2024 г.

Решение № 666 от 18.12.2024 г. на ВКС по н. д. № 1006/2024 г., I н. о., НК

Въпреки контролен списък
25.04.2016г.

КАЗУС №8

Валери Димитров бил осъждан както следва:

1. По НОХД № 3870/2004 г. по описа на ВРС за извършено деяние по чл. 150 от НК /към 2004 г. то не е било тежко престъпление по см. на чл. 93, т.7 от НК/ му е наложено наказание 3 години лишаване от свобода, отложено по реда на чл. 66, ал.1 от НК с 5 години изпитателен срок. Присъдата е влязла в сила на 20.10.2004 г.
2. По НОХД № 3472/2009 г. по описа на ВРС Валери Димитров е бил признат за виновен в извършено престъпление по чл. 198, ал.1 вр. чл. 18, ал.1 от НК, като му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от девет месеца и е приведено в изпълнение и наказанието по предходното осъждане. Присъдата е влязла в сила на 15.09.2009 г. Димитров е търпял наказание лишаване от свобода до 26.10.2012 г., когато е освободен от Затвора - Варна.

След освобождаването му от затвора, на 26.10.2012 г., Валери Димитров заживял заедно с родителите си Невенка и Николай Димитрови в жилище, находящо се гр. Варна. Невенка Димитрова - съпруга на Николай Димитров, била обект на системен тормоз от страна на Николай Димитров, което било достояние на децата им в продължение на много години. В следствие агресивното отношение на бащата се насочило и към Валери Димитров. Конфликтите между баща и син възниквали основно след консумация на алкохол, който и двамата системно употребявали. Тъй като в семейството никой не работел, с цел набавяне на средства Невенка Димитрова на 01.02.2013 г. заминала на работа в Кралство Белгия. Валери Димитров продължил да живее в едно домакинство с баща си и след заминаването на майка си. Дватама мъже били безработни. Те продължавали заедно да пият алкохол и да се карат системно. На 09.02.2013 г., Валери Димитров заедно с баща си консумирали в кухнята на апартамента алкохол - бира и мастика. Между двамата възникнал поредния скандал, който този път прераснал в побой. Дватама си разменили реплики. В отговор на думите на баща си, Валери Димитров станал от стола и нанесъл множество силни юмручни удари в областта на главата на Николай Димитров. В резултат на ударите Николай Димитров паднал на пода, а Валери Димитров продължил да го рита в главата яростно. Николай Димитров се опитал безуспешно да се предпази с ръце. В един момент Николай Димитров престанал да реагира и тялото му се отпуснало. Тогава Валери Димитров спрял да го рита и пренесъл баща си в леглото, в неговата спалня.

Непосредствено след нанасянето на ударите Николай Димитров изпаднал в коматозно състояние и не бил в състояние нито да се движи, нито да се храни. Въпреки очевидно тежкото състояние на баща си, Валери

25.04.2026г

Димитров не предприел никакви действия, за да му окаже помощ или да потърси съдействие. Едва два дни по-късно - на 11.02.2013 г. привечер, Валери Димитров потърсил съседката си Марина Иванова, като ѝ обяснил, че баща му бил зле, тъй като бил пребит преди три дни от неизвестни лица, когато ходил до магазина. Разказал, че го намерил паднал пред входната врата и понеже нямал пари, нямал с какво да го храни, като поискал пари и телефон, за да се обади на майка си в Белгия. Помолил я да дойде и да погледне баща му. Тя и още един съсед заедно отишли в апартамента. Валери Димитров им отворил и ги завел в спалнята при баща си. Съседите възприели състоянието на Николай Димитров като тежко - със силно подпухнало и посинено от побоя лице и неконтрактен, със затворени очи. Марина Иванова се обадила на тел. 112. Пристигналият реанимационен екип транспортирал Николай Димитров в болница, където в 23:50 часа на 11.02.2013 г. бил приет за лечение в Клиниката по неврохирургия. На местопроизшествието пристигнали полицейски служители, които извършили оглед и задържали Валери Димитров, който и пред тях поддържал версията за нанесен преди три дни побой от неизвестни лица пред магазина. Впоследствие, въпреки оказаната медицинска помощ и проведеното оперативно лечение, Николай Димитров без да дойде в съзнание, починал на 28.02.2013 г. Валери Димитров бил задържан.

От СМЕ се установява, че смъртта на Николай Димитров била резултат на получена тежка закрыта черепно-мозъчна травма и нейните възпалителни усложнения. Настъпването на смъртта било в пряка причинно-следствена връзка с получената тежка закрыта черепно-мозъчна травма.

От приобщеното заключение на СМЕ, изготвена при огледа и аутопсията върху трупа било установено, че Николай Димитров получил следните увреждания: двустранна пневмония, черепно-мозъчна травма-контузия на мозъчния ствол, контузия в слепоочно-теменната област на лявото полукълбо, мозъчен кръвоизлив, кръвонасядания в областта на челото, белези от разкъсно-контузни рани по лицето и дланите, кръвонасядания по клепачите на очите, оток на белите дробове и мозъка. Черепно-мозъчната травма била резултат на удари с или върху твърди, тъпи предмети, удари с юмруци и ритници в областта на главата и лицето.

От проведения клиничен преглед при постъпването на Николай Димитров в Клиниката по неврохирургия било установено, че същият бил в тежко увредено състояние, в кома /безсъзнателно състояние/. Получените травматични увреждания биха могли да се получат от удари с юмруци и с ритници. По своя вид отговарят да са получени до 2-3 денонощия преди извършеното освидетелстване.

В допълнителна СМЕ било посочено, че всички травматични увреждания били получени в резултат на удари с или върху твърди тъпи и ръбести предмети. Всички увреждания били получени в сравнително

25.04.2026г

кратък промеждутък от време. Давността им била две, максимум три денонощия преди извършеният от съдебен лекар преглед на 12.02.2013 г. т.е. на 09-10.02.2013 г. Ударите в областта на главата били не по-малко от 8-10. Всички удари в областта на главата били нанесени със значителна сила. Получената тежка закрыта черепно-мозъчна травма, без оказване на медицинска помощ неизбежно водела до смърт. В конкретния случай въпреки оказаната медицинска помощ смъртният изход не е могъл да бъде избегнат. След получената черепно мозъчна травма Димитров бил в състояние на кома. Всички тези увреждания на мозъка били пряк резултат от нанесения побой. Имало защитни наранявания. Комата възникнала непосредствено след нанасянето на удара, причинил тази закрыта черепно-мозъчна травма, която не позволявала на пострадалия нито да се храни, нито да се движи, нито да изпитва болки след изпадане в кома.

ВЪПРОСИ:

- 1. Извършил ли е престъпление Валери Димитров и ако е извършил, каква е правната му квалификация с думи и цифри. Цифровата квалификация следва да съдържа член, алинея, точка и предложение.**
- 2. Има ли квалифициращи признаци и ако има, какви са те и от какво се определят?**
- 3. При каква форма на вина е действал извършителят:**
- 4. Задължително ли е участието на защитник?**
- 5. Кой е компетентния първоинстанционен съд да разгледа делото, респ. коя е компетентната прокуратура да осъществява ръководство и надзор върху разследването?**
- 6. Ако в разпоредително съдебно заседание защитникът поиска връщане на делото на прокурора поради това, че не са уважени направени при предявяване на разследването искания, длъжен ли е съдът да върне делото на прокурора.**

Втори поправа на КАЗУС
В. Д. Д.

25.04.2026г.

КАЗУС 5

Иван Томов е роден на 05.09.1978 г. и е осъждан като пълнолетен за извършено престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 от НК, като му било наложено наказание **ЧЕТИРИ ГОДИНИ** лишаване от свобода. Това наказание било изтърпяно ефективно в затвор на 10.03.2003 г.

Тодор Стоев е роден на 10.02.1989 г. и бил осъждан като непълнолетен, за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3, т. 4 и т. 5 от НК, като му било наложено наказание **ЕДНА ГОДИНА И ШЕСТ МЕСЕЦА** лишаване от свобода, изтърпяно в поправителен дом през м. март 2006 г.

Иван Томов и Тодор Стоев били приятели и често се събирали заедно. През 2009 г. двамата били в затруднено финансово положение и решили да си набавят парични средства чрез извършване на престъпление. Те познавали пострадалия Димитър Цонев, който демонстрирал материално благополучие – управлявал скъп лек автомобил „Мерцедес Е 290 ТД“, на стойност 10 000 лева и притежавал голям брой златни бижута, възлизаща на сумата от 6 000 лева, които непрекъснато носел на себе си. Иван Томов и Тодор Стоев решили да го ограбят. За да изключат възможността за оказване на съпротива от пострадалия Цонев, решили да го убият, като използват оръжие за това. И двамата нямали издадени разрешителни за дейности с огнестрелни оръжия и боеприпаси от МВР. По неустановен и неправилен начин, в началото на м. октомври 2009 г. Тодор Стоев се сдобил с два пистолета – 1 бр. сигнално – газов пистолет (преработен за стрелба с бойни патрони) и боеприпаси за него и 1 бр. самоделно изработен, чрез промяна в конструкцията на стандартно произведен въздушен пистолет в огнестрелно оръжие и боеприпаси за него. След това Стоев и Томов изпробвали предварително годността на двете оръжия, чрез възпроизвеждане на изстрели, за да изберат подходящото от тях за извършване на намисленото. Те избрали да използват сигнално – газовия пистолет и Иван Томов го прибрал в дома си. Другото оръжие с боеприпасите за него били оставени от Стоев в ползвана от него гаражна клетка. През следващите дни, за придобият представа за навигацията и режима на движение на пострадалия, Иван Томов и Тодор Стоев започнали да го следят.

На 21.10.2009 г. Иван Томов и Тодор Стоев отново проследили пострадалия, който отишъл да вземе автомобила си от гараж, намиращ се на подземния етаж в жилищната кооперация, в която живеел. В момента, в който Цонев влязъл в гаража, Томов се вмъкнал след него. Пострадалият бил до багажното отделение на автомобила, с гръб към Томов. Без да каже нещо, Томов застанал зад пострадалия и насочил пистолета към него. След това

25.09.2026г.

произвел три изстрела в гърба на Цонев и го умъртвил. Томов вдигнал трупа от земята и го качил на задната седалка на притежавания от пострадалия лек автомобил „Мерцедес Е 290 ТД“. След това Томов привел автомобила в движение и незабавно осъществил връзка по телефона със Стоев, като го уведомил за извършеното. Продължил с автомобила на пострадалия до първото кръстовище, където съгласно предварителната им уговорка го чакал Стоев с лек автомобил „Пежо 107“. Двата автомобила се отправили към с. Нова черна, общ. Тутракан, като през целия маршрут, Стоев се движел с управлявания от него автомобил, пред автомобила „Мерцедес“, за да осигурява безпрепятственото придвижване на Томов. След като стигнали на неоживено място в землището на с. Нова черна, общ. Тутракан, Томов и Стоев спрели с двата автомобила и претърсили трупа на Димитър Цонев. Те взели носените от последния златни бижута, като не открили пари или други ценни вещи. Сутринта на 22.10.2009 г., Стоев закупил две лопати, с които той и Томов изкопали гроб и заровили в него трупа на Димитър Цонев. Същия ден Томов и Стоев отишли с двата автомобила в местността „Божурите“, в землището на с. Божурово, общ. Кубрат. Там с дизелово гориво, закупено от Стоев запалили притежавания от пострадалия лек автомобил „Мерцедес Е 290 ТД“. На 23.10.2009 г. Стоев продал на Петър Петров част от златните бижута, които последният впоследствие претопил.

На 22.12.2009 г. Томов и Стоев били задържани от органите на полицията, като у тях били открити вещи на пострадалия. При извършено на същата дата претърсване в дома на Иван Томов било открито и иззето оръжието на престъплението и боеприпаси за него. При извършено претърсване в ползваната от Тодор Стоев гаражна клетка било открито другото огнестрелно оръжие - самоделно изработено, чрез промяна в конструкцията на стандартно произведен въздушен пистолет и боеприпасите за него. Първоначално Томов и Стоев били задържани за срок за 24 часа по ЗМВР, а впоследствие с постановление на наблюдаващия прокурор за срок до 72 часа. На 26.12.2009 г. по направено от наблюдаващия прокурор искане, по отношение на Иван Томов и Тодор Стоев била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

По време на разследването, Иван Томов и Тодор Стоев упълномощили един и същ защитник. Привлечен пръв като обвиняем, Томов дал обяснения, в които признал и описал подробно извършените от него и Стоев деяния. След това в качеството на обвиняем бил привлечен Тодор Стоев, който в присъствието на същия защитник, в дадените обяснения отрекъл участието си в деянията и посочил, че към момента на извършването им бил в чужбина.

25.04.2026г

Въпроси:

1. Посочете правната квалификация - словесна и цифрова на извършените деяния от Иван Томов и Тодор Стоев и съставете диспозитив на обвинението по отношение на всеки от тях. Обосновете деянията им от обективна и субективна страна и посочете дали е съучастие и в каква форма. Аргументирайте отговорите си!
2. Кой първоинстанционен съд се явява местно и родово компетентен да разгледа делото по същество и в какъв състав?
Аргументирайте отговорите си!
3. Предвид правната квалификация на деянията, какъв е максималният срок, през който Иван Томов и Тодор Стоев могат да бъдат с мярка за неотклонение „Задържане под стража“ на досъдебното производство и в съдебната фаза на процеса? Аргументирайте отговорите си!
4. Какви процесуално – следствени действия трябва да бъдат извършени за доказване на престъпленията? Аргументирайте отговорите си.
5. Задължителна ли е адвокатската защита по отношение на Иван Томов и Тодор Стоев, съответно на кое основание по НПК. Допустимо ли е двамата да бъдат защитавани от един и същ защитник?
Аргументирайте отговорите си!
6. Какви действия и от кого следва да бъдат предприети, ако в хода на наказателното производство се установи наличието на процесуална пречка един защитник да защитава едновременно Иван Томов и Тодор Стоев?
Аргументирайте отговорите си!